

عنوان مقاله:

تخمین سطح و توزیع سرمایه اجتماعی استان ها

محل انتشار:

فصلنامه رفاه اجتماعی، دوره 6، شماره 23 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

Rahman Saadat

خلاصه مقاله:

طرح مساله: برخلاف کشورهای توسعه یافته، سرمایه انسانی و به ویژه سرمایه اجتماعی در کشورهای جهان سوم هنوز مورد توجه قرار نگرفته است. این امر در بسیاری از کشورهای در حال توسعه از جمله ایران مبهم باقی مانده است. هدف اصلی این مقاله تخمین سطح و توزیع سرمایه اجتماعی در استان های کشور و تعیین عناصر و متغیرهای اصلی تشکیل دهنده سرمایه اجتماعی در ایران است. روش: در این پژوهش، بعد از بررسی پایه های نظری و تجربی، با استفاده از روش داگوم به تخمین سطح سرمایه اجتماعی در ایران پرداخته می شود. با توجه به این که شاخص سرمایه اجتماعی به عنوان یک متغیر کیفی مطرح می باشد، لذا برای برآورد آن از روش مدل سازی متغیرهای پنهان استفاده شده است. نتایج: نتایج حاصل از این تحقیق حاکی از آن است که عناصر عمده تشکیل سرمایه اجتماعی در ایران عبارتند از: سرمایه انسانی (آموزش) و مذهب. همچنین از نظر رتبه بندی استان ها، استان یزد بیشترین سرمایه اجتماعی را بین سایر استان ها به خود اختصاص داده است.

کلمات کلیدی:

Social Capital, Latent Variable, Human Capital, Economic Growth, روش داگوم، سرمایه اجتماعی، سرمایه انسانی، متغیرهای

پنهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1846669>

